

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

05.05.2005. godina
Beograd

KŽ I 419/05

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća i savetnika Vrhovnog suda Marije Vuković-Stanković, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbi branioca optuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K br. 118/03 od 19.10.2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP-a doneo je dana 05.5.2005. godine,

P R E S U D U

I Delimičnim uvažavanjem žalbe branioca optuženog AA PREINAČAVA SE presuda Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K br. 118/03 od 19.10.2004. godine u pogledu odluke o kazni tako što Vrhovni sud optuženog Kosanović Dragana za krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS, za koje je oglašen krivim navedenom presudom, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine.

II U preostalom delu žalba branioca odbija se kao neosnovana a prvostepena presuda u nepreinačenom delu **POTVRĐUJE**

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K br. 118/03 od 19.10.2004. godine oglašen je krivim optuženi AA zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci. Navedenom presudom takođe je odlučeno da se optuženom Kosanović Draganu izriče mera bezbednosti zabrane upravljanja motornim vozilom "B" kategorije u trajanju od šest meseci računajući od dana pravnosnažnosti odluke;

- oštećeni BB i VV upućene su da svoj imovinsko-pravni zahtev ostvaruju u parničnom postupku;

- Optuženi je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati sudu iznos od 39.000,00 dinara, na ime paušala iznos od 5.000,00 dinara, oštećenju BB na ime zastupanja od strane punomoćnika advokata iznos od 31.200,00 dinara, oštećenju VV na ime zastupanja od strane punomoćnika advokata iznos od 15.600,00 dinara kao i da plati troškove na ime naknade za pristup veštaka GG na glavni pretres dana 19.10.2004. godine s tim što će tačan iznos ovih troškova naknadno biti određen od strane suda.

Istom presudom na osnovu člana 354. stav 1. tačka 1. ZKP-a, odbijena je optužba prema optuženome da je izvršio krivično delo nepružanja pomoći licu povređenom u saobraćajnoj nezgodi iz člana 198. stav 1. KZ RS.

Protiv prvostepene presude žalbu je izjavio branilac optuženog, advokat BV, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni i zaštitnoj meri pa je predložio da Vrhovni sud prvostepenu presudu ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje ili preinači tako što će okrivljenog osuditi na znatno blažu kaznu. Predložio je da on i okrivljeni budu obavešteni o sednici drugostepenog veća.

Republički javni tužilac u Beogradu, svojim dopisom Ktž br. 551/05 od 11.4.2005. godine stavio je predlog da Vrhovni sud odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog AA a prvostepenu presudu potvrdi.

Vrhovni sud Srbije održao je sednicu veća u smislu člana 374 i 375. ZKP-a, u prisustvu branioca optuženog koji se saglasio da se sednica održi iako nema dokaza da je optuženi uredno obavešten a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta, prvostepenu presudu, izjavljenu žalbu, pismeni predlog Republičkog javnog tužioca i objašnjenja branioca data na sednici veća, pa je našao:

Žalba je delimično osnovana.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ni povrede krivičnog zakona, na koje žalbeni sud uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP-a.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda zbog bitnih povrede odredaba krivičnog postupka, jer po oceni ovoga suda ne stoje navodi žalbe da je izreka presude nejasna, nerazumljiva i da je protivrečna razlozima. Naprotiv, pobijana presuda je potpuno jasna i ne sadrži nikakve protivrečnosti.

Pobijanje prvostepene presude po osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u žalbi branioca optuženog svodi se na konstatacije žalbe da alkoholisanost optuženog nije imala uticaj na nastupanje nastale posledice, kako je to sud utvrdio kao i da je osnovni uzrok saobraćajne nezgode to što oba bicikla nisu imala nikakvu svetlosnu signalizaciju, pa čak ni katadioptere.

Kada je u pitanju uticaj alkoholisanosti optuženog na njegovu sposobnost za bezbednu vožnju kritičnom prilikom, sud je svoj zaključak o tome da je ta činjenica bila od bitnog značaja da dođe do saobraćajne nezgode, bazirao na nalazu i mišljenju veštaka doktora DD, neuropsihijatra. Ovaj veštak, koji je po svojim stručnim sposobnostima veoma kompetentan za izjašnjavanje u navedenom smislu, je u prethodnom postupku i na pretresu bio izričit da je alkoholisanost u stepenu utvrđenom kod optuženog delovala u smislu smanjenja njegove sposobnosti za bezbednu vožnju. Sud nije imao nikakav razlog da stav veštaka ne prihvati, a posebno što su obe stranke na pretresu, nakon saslušanja veštaka DD, izjavile da nemaju primedbi na njegov nalaz.

Prvostepeni sud je imao u vidu da su oštećeni učestvovali u saobraćaju kritičnom prilikom u noćnim uslovima bez katadioptera i crvenog svetla i navedenim propustima koje su oštećeni tom prilikom učinili dao je dovoljan značaj kroz ocenu njihovog doprinosa nastajanju predmetne saobraćajne nezgode.

Radi prednjeg, navodi žalbe kojima se prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ocenjuju se kao neosnovane.

Na utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primenio i krivični zakon jer se i po oceni ovoga suda u radnjama optuženog stiču sva bitna obeležja krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 1. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS.

Ispitujući pobijanu presudu u pogledu odluke o kazni ovaj sud nalazi da se u žalbi branioca osnovano navodi da je prvostepeni sud, s obzirom na značaj utvrđenih olakšavajućih okolnosti, optuženom izrekao kaznu u dužem vremenskom trajanju od potrebnog da bi se njome postigla svrha kažnjavanja, te je zbog toga, u ovom delu, pobijana presuda preinačena kao u izreci.

Vrhovni sud ocenjuje da je kazna zatvora u trajanju od dve godine dovoljna mera za postizanje svrhe kažnjavanja predviđene odredbom člana 33. OKZ-a u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija predviđene članom 5. istoga zakona.

Navod žalbe da nije bilo zakonskog osnova da se u odnosu na optuženog izrekne zaštitna mera ocenjuje se od strane Vrhovnog suda kao potpuno nejasan i nerazumljiv jer optuženom prvostepenom presudom ovakva mera nije ni izrečena niti se ista izriče u krivičnom postupku.

Radi prednjeg a u skladu sa odredbama člana 391. i 388. KZP-a, odlučeno je kao u izreci.

Zapisničar, Predsednik veća – sudija,

Marija Vuković-Stanković, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

vs